

Pochod pro mozek – 10.března 2025 – Němčice-Radošovice-Strýčice-Záboří

Spolek Veselých turistek – Vlachovo Březí

Náš dnešní pochod byl zároveň součástí pochodu pro mozek 2025 .

Takže jsme dnešního rána vyrazili autobusem přes Husinec do Němčic. V Němčicích má trvalé bydliště 180 obyvatel žijících na 74 adresách. První písemná zmínka o obci je z roku 1220. Kousek od zastávky, kde jsme vystoupili, stojí kostel svatého Mikuláše, který jsme šli obhlédnout nejdříve. Pak jsme se vydali na náves, kde stojí pod vrbou žulový kvádr s pamětní deskou z roku 1935 věnovaný prvorepublikovému politikovi Antonínu Švehlovi, který ve vládě prosazoval zájmy sedláků a drobných zemědělců a právě ti mu zde postavili pomník.

Z Němčic jsme pokračovali do Radošovic. U silnice mezi těmito obcemi stojí kaplička zasvěcená svatému Františkovi. Obec Radošovice se skládá ze dvou částí: Radošovice a Tupesy. Žije zde 198 obyvatel v 78 domech. První písemná zmínka o vsi pochází z roku 1334. V letech 1938 - 1945 byla obec v důsledku uzavření Mnichovské dohody přičleněna k nacistickému Německu. Na návsi u rybníka stojí kaple Panny Marie Bolestné a kousek opodál morový sloup na paměť morové epidemie, při které zahynuli téměř všichni obyvatelé vsi.

Naše další kroky vedly do obce Strýčice, která leží při soutoku Lužického a Babického potoka. Trvale zde žije 56 obyvatel bydlících v 20 domech. První písemná zmínka je z roku 1292 a to v souvislosti s předáváním osad mezi králem Václavem II., Onešem z Němčic a vyšebrodským klášteřem. V roce 1938 se Strýčice staly spolu s nejbližšími osadami součástí Sudet a posléze v roce 1939 německé Říše. Na návsi v obci stojí farní kostel svatého Petra a Pavla, který je obklopený hřbitovem. Od kostela jsme šli k místnímu mlýnu. Tzv. Reitingerův mlýn je hodnotný dochovaný areál mlýna z první poloviny 19. století včetně mlýnské technologií vybavení. Tento mlýn je zapsán na seznamu kulturních památek. Dál jsme pokračovali k místní škole, která se nazývá Jubilejní základní škola svatováclavská. Tato škola byla postavena velmi rychle - základní kámen byl položen 28. října 1929 na slavnosti založení republiky a už za necelý rok 27. září 1930 se uskutečnilo velkolepé slavnostní otevření školy.

Poslední vesnicí, kterou jsme dnes navštívili, bylo Záboří. Obec Záboří se skládá ze 3 částí: Záboří, Dobčice a Lipanovice. První písemná zmínka o vsi pochází z roku 1263, kdy rytíř Budivoj Čech ze Železnice prodal Záboří vyšebrodskému klášteři. Následkem morové epidemie v letech 1520 - 1521 se vesnice téměř vyliidnila a k jejímu dosídlení pozval vyšebrodský klášter německé osadníky. Až do poloviny 20. století pak představovalo Záboří s okolím německojazyčný ostrov. V letech 1938 - 1945 bylo Záboří přičleněno k německé Říši. V obci dnes trvale žije 367 obyvatel ve 140 domech. Na návsi za rybníkem stojí kaple s malbou svatého Floriana a opodál na břehu potoka opravená kaplička svatého Jana Nepomuckého. Záboří bylo v roce 1995 vyhlášeno vesnickou památkovou rezervací, neboť se zde nachází mnoho vesnických usedlostí ve stylu selského baroka, které jsou stále pečlivě udržované (tak jako v nedalekých Holašovicích.) Natáčela se zde také známá komedie Babovřesky.

V Záboří jsme skončili naše dnešní putování, zodpověděli jsme všechny otázky ohledně Pochodu pro mozek a autobusem se vrátili domů. Dnes se nás sešlo 28 turistů + jedna malá turistka a ušli jsme sedm a půl kilometru.